

ה"ת 57995/06/15 - סאלם מסארוה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 57995-06-15 מסארוה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 1

בפני	כבוד השופטת ניצה מימון שעשוע
המבקש	סאלם מסארוה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה להשבת תפוס, המתייחסת לרכב סובארו מ"ר 7150267 (להלן: **הרכב**).

הרכב נתפס על ידי המשטרה ביום 28.2.14 והוא מוחזק כתפוס מזה שנה וחצי, זאת אחרי שהרכב, שהיה נהוג ע"י אוסייד עודה (להלן: **אוסיייד**) הסיע 4 שב"חים.

המבקש טוען כי הרכב נמצא בבעלותו, הן על פי הרישום במשרד הרישוי והן מבחינת דיני החוזים, וכי חרף עסקת מכירה של הרכב לאוסייד סמוך לפני תפיסתו, לא שולמה לו התמורה החוזית המוסכמת אלא במקצתה ועל כן הודיע לקונה על ביטול העסקה. לטענתו נודע לו על תפיסת הרכב רק במרץ 2015 ואז פנה והגיש את הבקשה.

המשיבה מתנגדת להחזרת הרכב, וטוענת כי נגד אוסייד הוגש כתב אישום בו התבקש חילוט הרכב בתום ההליך, אשר סיומו קבוע לחודש הבא.

אוסיייד הודיע באמצעות בא כוחו כי אין לו עניין ברכב.

מעיון בתיק החקירה ובחינת עדויות המבקש ואוסייד בפני במסגרת הדיון בבקשה, עולות מספר סתירות ותמיהות.

אוסיייד טען בחקירתו מיום 28.2.14 כי הרכב שייך למבקש שהוא חברו, והוא קנה אותו ממנו **לפני חודשיים** ושילם **6,000 ₪** כמקדמה, ועדיין חייב למבקש את שאר הסכום, כאשר התמורה שהוסכמה היא **45,000 ₪**. לטענתו **לא נערך זכרון דברים**, ולא הועברה הבעלות עד שלא ישלים את התשלומים.

עמוד 1

לעומת זאת, המבקש שנגבתה הודעתו לגבי הרכב ביום 2.3.14, מסר כי מכר את הרכב **לפני שבעה ימים בתאריך 25.2.14** לאוסייד, **ועשה איתו זכרון דברים**, וכי אוסייד שילם **₪ 10,000** כמקדמה וסוכם שאת היתרה ישלם ביום 10.3.14 ותבוצע העברת בעלות. הוא ציין כי לבקשת אוסייד נערך זכרון הדברים על שם אחיו ולא על שמו, בגלל עיקולים, והציג את זכרון הדברים בו מצוין התאריך 25.2.14 כתאריך העסקה ומסירת הרכב, וכי סכום העסקה **₪ 40,000**.

משמע, השניים שמסרו הודעתו בהפרש של שלושה ימים זה מזה, סתרו זה את זה הן לגבי תאריך ביצוע העסקה (25.2.14 או חודשיים קודם), הן לגבי השאלה אם נערך ביניהם זכרון דברים, הן לגבי סכום העסקה והן לגבי גובה המקדמה ששולמה.

גם בעדותו בפני חזר המבקש וטען כי קיבל מאוסייד רק 10,000 ₪ כמקדמה, וכי היו בידיו שיקים (מחוללים) מעסקאות קודמות עם בני משפחתו של אוסייד שנשארו כבטחון עד להשלמת התשלום עבור הרכב, לדבריו נפגש עם בני משפחת אוסייד כמה וכמה פעמים וכל פעם אמרו לו שאין להם כסף ושילמנו בחודש הבא, אך לא אמרו לו שהרכב תפוס ע"י המשטרה כבר מפברואר 2014. המבקש טען כי פרט למקדמה ששולמה לא קיבל עוד כל תשלום נוסף עבור הרכב, הנסיונות לערב מכובדים כדי שיסדירו את הסכסוך לא הועילו, וביום 16.2.15 פנה למשרד הרישוי והקפיא את רשיון הרכב לאחר שכל הבטחות אוסייד לגבי ביצוע התשלום לא התממשו. רק בחודש מרץ 2015 נודע למבקש שהרכב תפוס במשטרה - זאת למרות שכאמור מסר הודעה במשטרה לגבי הרכב עוד במרץ 2014.

אוסייד בעדותו התאים גרסתו לגרסת המבקש - הן לגבי מועד ביצוע העסקה, הן לגבי סכום המקדמה והן לגבי קיומו של זכרון דברים על שם אחיו של אוסייד.

לאחר בחינת מכלול הראיות, אני סבורה כי הותרת הרכב ביד אוסמה כשנה ורבע לאחר ביצוע העסקה, מבלי שלכאורה שולם יותר מאשר מקדמה של אלפי ₪ בודדים מתוך סכום של 40,000 ₪, אי הבירור ואי הידיעה הנטענת של המבקש על כך שהרכב תפוס בידי המשטרה מזה שנה וחצי וזאת כאשר לדבריו נפגש בתקופה זו באופן תכוף עם אוסייד ובני משפחתו, כדי לדון בתשלום יתרת התמורה, הסתירות בין גרסאות אוסייד והמשיב בהודעות שנגבו בסמוך לתפיסת הרכב, כל אלה הינם גורמים תמוהים ובלתי מוסברים, המעוררים פקפוק ממשי בטענה כי הבעלות ברכב נותרה בידי המבקש עקב אי תשלום יתרת התמורה וכי המבקש ביטל את עסקת המכר.

בנסיבות אלה, המבקש לא עמד בהוכחה על פי מאזן ההסתברויות, כי הרכב נמצא בבעלותו במישור החוזי (להבדיל מהמישור הרישומי שהינו דקלרטיבי גרידא).

לפיכך אני דוחה בשלב זה את הבקשה להחזרת הרכב למבקש, ומורה כי במועד בו בית המשפט בתיק העיקרי ידון בבקשה לחילוט הרכב, יוכל המבקש להעלות טיעוניו ולבקש להחזירו לחזקתו ככל שלא יחולט, וזאת לאחר שיוזמן מראש לדיון.

ניתנה היום, כ"ט אלול תשע"ה, 13 ספטמבר 2015, בהעדר
הצדדים.